

[Wilhelm.]

træde i kraft, før de har fået en berigtigelse, altså en rigtig information om varslet? Som eksempler på de forkerte informationer kan jeg nævne, at der i en række af de papirer, jeg har med her i dag vedrørende de varselde huslejeforhøjelser, direkte står, at lejereren skal anke til ejeren inden tre uger. Det er jo ikke korrekt. Det giver jo ingen effekt i de tilfælde, hvor man er under 25 pct., der anker. Så opbruger man altså sit varsel i god tro og har dermed fortabt muligheden for at anke.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg er naturligvis ked af, at hr. Wilhelm ikke var tilfreds med svaret i første omgang og krævede yderligere svar på en ting, jeg sådan set allerede havde svaret på, hvis hr. Wilhelm havde hørt efter. Jeg sagde, at der var ikke mulighed for at kræve nogen yderligere tilføjelse på disse varslingsskrivelser ud over det, der kræves i loven i dag. Dermed være ikke sagt, at jeg ikke mener, det er nødvendigt med yderligere muligheder, og det har jeg også givet tilsagn om. Som hr. Wilhelm ved, har regeringen jo stillet forslag om — og håber vi kan få tilslutning til — at denne ankefrist udvides fra 3 uger til 6 uger, således at der her bliver en mulighed.

Det er mit indtryk, at der i pressen, måske især i den senere tid, er kommet en vældig god debat og mange saglige oplysninger, og jeg har da haft lejlighed til at se den københavnske lokalpresse, hvor der er en ganske udmærket vejledning til lejerne, og det er jo noget, vi af erfaring ved læses meget ude i de kvarterer, hvor disse problemer ikke mindst opstår.

Jeg må endvidere gå ud fra — og det synes jeg også jeg har erfaring for — at lejerforeningerne rundt om som en naturlig opgave giver deres lejere orientering om reglerne, herunder om lejernes adgang til at få lejen prøvet for huslejenævnene, også selv om der ikke er så mange protester, at ejeren selv skal indbringe forhøjelsen for nævnene.

Jeg kan naturligvis også vende mig imod, at forkert information får et resultat, som vil være til ugunst for lejereren. Det vil jeg godt være med til at sikre imod. Der er også til mig kommet vældig mange breve; vi

svarer på alle brevene, og dermed giver vi i hvert brev vejledning ud over den generelle vejledning, der kan gives i pressen.

Wilhelm (VS):

Nu svarer ministeren, at der ikke er, forstået jeg, formel mulighed for at kræve yderligere tilføjelse på varslingsskrivelserne, og det er da nok muligt. Det er ikke formaliteter, vi snakker om her, det er realiteter. Det er et problem for hundredtusinder af familier. Lad os så se bort fra, hvad der er af formelle muligheder på det punkt. Det var jo kun et forslag; sådan kunne det være gjort mest enkelt, hvis man havde tænkt sig om i forvejen, men det har man altså ikke. Så må man til at tænke om igen.

Her vil jeg spørge: når der nu ikke er formel mulighed for, at det kommer til at stå på varslingsskemaerne, vil ministeren så på anden måde, f.eks. ved en annoncekampagne, som man har benyttet i andre situationer, gøre lejerne opmærksom på deres ankemuligheder og -vilkår — begge dele?

Tillægsspørgsmålet fra før mener jeg ikke jeg fik svar på. Der er givet misvisende oplysninger, og jeg spurgte direkte: vil ministeren sørge for, at fristen først begynder at rulle — enten det er en 3 ugers eller det er en 6 ugers frist — fra det øjeblik, hvor misvisende oplysninger fra ejerne om ankemulighederne er blevet korrigeret?

Må jeg sige til sidst, at jeg er godt klar over, at hvis man virkelig gav lejerne information, og hvis man krævede, at varslerne ikke var gyldige, før lejerne havde fået information, så ville dette ganske enkelt bryde sammen, og det er jo det, der er baggrunden for ministerens valne svar. Jeg vil også godt indrømme, at jeg har ikke noget som helst imod, at det bryder sammen, men det er sådan set ikke motivet. Jeg synes, det i sig selv er fantastisk afslørende, at man må konstatere, at hvis der i dag skulle kræves, at de 500.000 lejere skulle have haft ordentlig information, før varslerne var gyldige, ja, så var det bare brudt sammen. Så dårligt har man faktisk informeret dem. På den baggrund forstår jeg udmærket godt, at man rundt omkring er begyndt at tale om en huslejeboycot.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg tror ikke, det er muligt for mig nogen